

BESLUT MEDDELAT AV ORDFÖRANDEN PÅ
FÖRSTAINSTANSRÄTTENS FJÄRDE AVDELNING

den 28 april 2005 *

I mål T-201/04,

Microsoft Corp., Redmond, Washington (Förenta staterna), företrätt av advokaten
J.-F. Bellis och M.I. Forrester, QC,

sökande,

med stöd av

Association for Competitive Technology, Inc., Washington, DC (Förenta
staterna), företrätt av advokaten L. Ruessmann,

DMDsecure.com BV, Amsterdam (Nederländerna),

* Rättegångsspråk: engelska.

MPS Broadband AB, Stockholm (Sverige),

Pace Micro Technology plc, Shipley, West Yorkshire (Förenade kungariket),

Quantel Ltd, Newbury, Berkshire (Förenade kungariket),

Tandberg Television Ltd, Southampton, Hampshire (Förenade kungariket),
företrädna av advokaten J. Bourgeois,

Exor AB, Uppsala (Sverige), företrätt av advokaterna S. Martínez Lage,
H. Brokelmann och R. Allendesalazar Corcho,

Mamut ASA, Oslo (Norge), och

TeamSystem SpA, Pesaro (Italien),

företrädna av advokaten G. Berrisch,

The Computing Technology Industry Association, Inc., Oakbrook Terrace,
Illinois (Förenta staterna), företrätt av advokaterna G. van Gerven och T. Franchoo,
samt B. Kilpatrick, solicitor,

intervenienter,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företräd av R. Wainwright, F. Castillo
de la Torre, P. Hellström och A. Whelan, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

AudioBanner.com, under näringskännetecknet VideoBanner, Los Angeles, Kalifornien (Förenta staterna), företrätt av advokaten L. Alvizar,

Free Software Foundation Europe eV, Hamburg (Tyskland), företrätt av advokaten C. Piana,

RealNetworks, Inc., Seattle, Washington (Förenta staterna), företrätt av advokaterna A. Winckler, M. Dolmans och T. Graf,

Software & Information Industry Association, Washington, DC (Förenta staterna), företrätt av C. Simpson, solicitor,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2004) 900 slutlig av den 24 mars 2004 i ett förfarande med tillämpning av artikel 82 EG (ärende COMP/C-3/37.792 — Microsoft) eller nedsättning av det bötesbelopp som sökanden ålagts att betala,

meddelar

ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS FJÄRDE AVDELNING

följande

Beslut

Bakgrund

- 1 Microsoft Corp. (nedan kallat Microsoft) tillverkar och säljer datorprogram. Bland dessa ingår operativsystem för klientdatorer, som getts namnet Windows, operativsystem för arbetsgruppsservrar, som getts namnet Windows Server, och mediaspelare för direkt uppspelning, som getts namnet Windows Media Player.

- 2 Den 10 december 1998 gav Sun Microsystems Inc., Palo Alto, Kalifornien (Förenta staterna) in ett klagomål till kommissionen. Anledningen till klagomålet var att Microsoft hade vägrat att tillhandahålla Sun Microsystems den information som behövs för att uppnå interoperabilitet mellan Sun Microsystems operativsystem för arbetsgruppsservrar och Windows. Kommissionen inledde en undersökning.
- 3 I februari 2000 inledde kommissionen en andra undersökning beträffande Microsoft. Den avsåg det förhållandet att Windows Media Player byggts in i Windows.
- 4 De två undersökningarna slogs senare samman och gavs ärendenumret COMP/C-3/37.792.
- 5 Kommissionen fattade den 24 mars 2004 beslut K(2004) 900 slutlig i ett förfarande med tillämpning av artikel 82 EG i ärende COMP/C-3/37.792 — Microsoft (nedan kallat det omtvistade beslutet).
- 6 För att bedöma Microsofts agerande började kommissionen med att definiera tre relevanta marknader, nämligen marknaden för operativsystem för klientdatorer (skälen 324–342 i det omtvistade beslutet), marknaden för operativsystem för arbetsgruppsservrar (skälen 343–401 i det omtvistade beslutet) och marknaden för mediaspelare för direkt uppspelning (skälen 402–425 i det omtvistade beslutet).
- 7 Därefter konstaterade kommissionen att var och en av dessa marknader är världsomspännande (skäl 427 i det omtvistade beslutet).

- 8 Kommissionen fann vidare att Microsoft innehade en dominerande ställning på två av dessa marknader, nämligen marknaden för operativsystem för klientdatorer (skälen 429–472 i det omtvistade beslutet) och marknaden för operativsystem för arbetsgruppsservrar (skälen 473–541 i det omtvistade beslutet).
- 9 Kommissionen slog fast att Microsoft överträdde artikel 82 EG genom sitt agerande på dessa två marknader. Kommissionen ansåg att Microsoft missbrukade sin dominerande ställning genom att från och med oktober 1998 fram till dagen för delgivningen av det omtvistade beslutet vägra att tillhandahålla information om interoperabilitet och vägra att tillåta användning av denna information för utveckling och tillhandahållande av konkurrerande produkter på marknaden för operativsystem för arbetsgruppsservrar (skälen 546–791 och artikel 2 a i det omtvistade beslutet). Kommissionen ansåg också att Microsoft missbrukade sin dominerande ställning genom att från och med maj 1999 fram till dagen för delgivningen av det omtvistade beslutet endast sälja Windows på villkor att köparen samtidigt förvärvade programmet Windows Media Player (skälen 792–989 och artikel 2 b i det omtvistade beslutet).
- 10 Kommissionen ålade Microsoft att upphöra med överträdelsen, att avhålla sig från att agera på samma eller liknande sätt och att vidta ett antal korrigerande åtgärder inom vissa frister (skälen 994–1053 och artiklarna 4–8 i det omtvistade beslutet).
- 11 Vidare ålade kommissionen Microsoft böter uppgående till 497 196 304 euro (skälen 1054–1080 och artikel 3 i det omtvistade beslutet).

Förfarandet

- 12 Microsoft väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 7 juni 2004.
- 13 European Committee for Interoperable Systems (nedan kallat ECIS), Bryssel (Belgien), företrätt av advokaterna D. Paemen och N. Dodoo, begärde, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 december 2004, att få intervensera i tvisten till stöd för kommissionens yrkanden.
- 14 Kommissionen och Microsoft yttrade sig skriftligen om interventionsansökan genom skrivelser som inkom till förstainstansrättens kansli den 1 mars respektive den 7 mars 2005.

Interventionsansökan

Huruvida interventionsansökan kan tas upp till sakprövning

- 15 Microsoft anser att interventionsansökan skall avvisas eftersom den inte uppfyller formkraven i förstainstansrättens rättegångsregler.

- 16 I artikel 115 i rättegångsreglerna föreskrivs att en interventionsansökan för att kunna prövas skall uppfylla vissa villkor avseende frister (punkt 1), innehåll (punkt 2 första stycket) och den som företräder intervenienten vid rätten (punkt 3).
- 17 I det förevarande fallet uppfyller interventionsansökan dessa villkor.
- 18 Dessutom anges i artikel 115.2 andra stycket i rättegångsreglerna att en interventionsansökan för att kunna tas upp till prövning skall uppfylla formkraven i artiklarna 43 och 44 i rättegångsreglerna. I artikel 44.5 b i rättegångsreglerna anges bland annat att, för det fall den som ansöker om att få intervenera är en privaträttslig juridisk person, ansökan skall åtföljas av bevis för att advokatens fullmakt har utställts av någon därtill behörig person.
- 19 I det förevarande fallet anser Microsoft i huvudsak att besluten att ansöka om att få intervenera och att ge D. Paemen och N. Dodoo fullmakt för interventionen fattades av styrelsen för ECIS den 16 december 2004 i strid med gällande regler. Microsoft har medgett att ECIS stämma bekräftade besluten den 12 januari 2005, men har framhållit att bekräftelsen inte kom till stånd förrän efter inlämnandet av interventionsansökan och att den kanske i sig strider mot gällande regler.
- 20 Det är inte uteslutet att det är tveksamt huruvida de beslut som styrelsen för ECIS fattade den 16 december 2004 tillkom på regelrätt sätt och att det således inte kan anses säkert att D. Paemen och N. Dodoo vid tiden för ingivandet av interventionsansökan den 17 december 2004 innehade en fullmakt som utställts av någon därtill behörig person. Förstainstansrätten konstaterar dock att ECIS stämma, vilken har "tillsatts i vederbörlig ordning", i vilket fall som helst har uppgett att den "utan förbehåll bekräftar", och "utan att det är ett absolut krav enligt ECIS stadgar eller

belgisk lag ratificerar”, beslutet i fråga. Det innebär att interventionsansökan uppfyller kraven i artikel 44.5 b i rättegångsreglerna (se domstolens dom av den 11 maj 1989 i de förenade målen 193/87 och 194/87, Maurissen m.fl. mot revisionsrätten, REG 1989, s. 1045, punkt 33).

- 21 ECIS ansökan om att få intervensera kan således tas upp till prövning.

Huruvida interventionsansökan skall bifallas

Interventionssökandens och parternas argument

- 22 ECIS har gjort gällande att organisationen uppfyller villkoren för att kunna använda sig av den rätt att intervensera som tillerkänts intresseorganisationer, och att ECIS således skall tillåtas att intervensera i tvisten till stöd för kommissionens yrkanden.
- 23 Microsoft har yrkat att ansökan inte skall bifallas. Företaget betvivlar nämligen att ECIS utgör en intresseorganisation, att organisationen uppfyller samtliga villkor för att få använda sig av den rätt att intervensera som tillerkänts intresseorganisationer, och att den följaktligen kan tillåtas att intervensera.
- 24 Kommissionen anser att ECIS kan tillåtas att intervensera.

Ordförandens bedömning

- 25 Enligt artikel 40 andra stycket i domstolens stadga, som enligt artikel 53 första stycket i stadgan skall tillämpas på förfarandet vid förstainstansrätten, får varje person som har ett berättigat intresse av utgången av den tvist som underställts domstolen intervensera i tvister inför domstolen, förutom när det rör sig om tvister mellan medlemsstater, mellan gemenskapernas institutioner eller mellan medlemsstater och gemenskapernas institutioner.
- 26 En intresseorganisation som har som målsättning att skydda sina medlemmars intressen och som ansöker om att få intervensera i en tvist som rör vissa principfrågor som kan beröra organisationens medlemmar får anses ha ett sådant berättigat intresse. Den vida tolkning som skall göras av rätten att intervensera syftar till att underlätta bedömningen av målens omfattning och på samma gång undvika en stor mängd enskilda interventioner som skulle äventyra effektiviteten och förfarandets korrekta förlopp (domstolens ordförandes beslut av den 17 juni 1997 i de förenade målen C-151/97 P(I) och C-157/97 P(I), National Power och PowerGen mot British Coal och kommissionen, REG 1997, s. I-3491, punkt 66, och av den 28 september 1998 i mål C-151/98 P, Pharos mot kommissionen, REG 1998, s. I-5441, punkt 6, samt beslut som fattats av ordföranden vid förstainstansrättens fjärde avdelning den 9 mars 2005 i mål T-201/04, Microsoft mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 31).
- 27 ECIS framställer sig som en intresseorganisation för företag som bedriver verksamhet på området för informationsteknik. Medlemsförteckningen och den förteckning som finns intagen i protokollet från stämmomöte den 12 januari 2005 bekräftar att trots att medlemmarna i ECIS inte är särskilt talrika och trots att samtliga inte är verksamma på området för informationsteknik bedriver flera av dem en omfattande verksamhet på området i fråga. ECIS kan således betraktas som en intresseorganisation.
- 28 ECIS har vidare uppgett att organisationen framför allt har som målsättning att främja och skydda medlemmarnas ideella och ekonomiska intressen. Artikel 4 i stadgarna bekräftar att så verkligen är fallet. ECIS skall således anses ha som målsättning att skydda sina medlemmars intressen.

- 29 Vissa av de frågor som målet handlar om kan betraktas som principfrågor som rör området för informationsteknik, och domen i målet kan således beröra de av ECIS medlemmar som är verksamma inom detta område.
- 30 Det framgår av det ovan anförda att ECIS har ett berättigat intresse av utgången av tvisten.
- 31 Således skall ECIS tillåtas att intervensera i tvisten till stöd för kommissionens yrkanden.

Intervenientens rättigheter i förfarandet

Parternas argument

- 32 ECIS har ansökt om att få delta i det skriftliga förfarandet. Bestämmelserna avseende intervention (artiklarna 115 och 116 i rättegångsreglerna) gör det möjligt för förstainstansrätten att bifalla denna begäran. I vilket fall som helst är en sådan lösning motiverad på grund av att det föreligger oförutsebara omständigheter eller force majeure (artikel 45 andra stycket i domstolens stadga), eller åtminstone särskilda omständigheter. Till stöd för begäran har ECIS åberopat den omständigheten att Computer & Communications Industry Association (nedan kallat CCIA), varav vissa medlemmar även är anslutna till ECIS, den 10 november 2004 återkallade den ansökan om intervention till stöd för kommissionens yrkanden som hade ingetts den 23 juni 2004.

- 33 Microsoft har yrkat att ECIS ansökan inte skall bifallas. Enligt Microsoft är det enligt artiklarna 115 och 116 i rättegångsreglerna inte möjligt för förstainstansrätten att bifalla denna ansökan. Microsoft har tillagt att ECIS inte har visat att det föreligger vare sig oförutsebara omständigheter, force majeure eller särskilda omständigheter som kan motivera ett frångående från dessa bestämmelser.
- 34 Kommissionen anser att om en intervenient såsom ECIS kan tillåtas att delta i det skriftliga förfarandet kan detta vara fallet endast om särskilda omständigheter föreligger. I det förevarande fallet kan CCIAS:s återkallande av interventionsansökan utgöra en sådan särskild omständighet.

Ordförandens bedömning

- 35 I artikel 115.1 i rättegångsreglerna anges att en interventionsansökan skall göras antingen inom sex veckor från den dag då meddelandet om talans väckande publiceras i *Europeiska unionens officiella tidning* eller före beslutet att inleda det muntliga förfarandet.
- 36 Det föreskrivs i artikel 116.2 i rättegångsreglerna att om en ansökan som ingivits inom denna sexveckorsfrist beviljas, skall intervenienten tillställas samtliga inlagor som delgivits parterna.
- 37 I artikel 116.4 i rättegångsreglerna anges att i de fall som avses i artikel 116.2 i rättegångsreglerna skall ordföranden fastställa en frist inom vilken intervenienten får inkomma med en interventionsinläga, vilken skall innehålla intervenientens yrkande, genom vilket han helt eller delvis stöder eller bestrider något av parterna framställt yrkande, rättsliga grunder och omständigheter i övrigt samt, i förekommande fall, uppgift om den bevisning som åberopas.

- 38 I artikel 116.6 i rättegångsreglerna föreskrivs att om interventionsansökan ingivits efter utgången av den ovannämnda sexveckorsfristen kan intervenienten, på grundval av den förhandlingsrapport som tillställs honom, yttra sig muntligen vid förhandlingen.
- 39 Det framgår av dessa bestämmelser tillsammans att intervenientens rättigheter i förfarandet är olika beroende på om han har ingett sin interventionsansökan före utgången av den sexveckorsfrist som börjar löpa den dag meddelandet om talans väckande publiceras i *Europeiska unionens officiella tidning* eller efter utgången av ovannämnda frist men före beslutet att inleda det muntliga förfarandet.
- 40 Om intervenienten har ingett sin ansökan före utgången av fristen har han rätt att delta såväl i det skriftliga som i det muntliga förfarandet. Han skall då tillställas inlagorna och får inkomma med en interventionsinläga, vilken skall innehålla intervenientens yrkande, genom vilket han helt eller delvis stöder eller bestrider något av parterna framställt yrkande, rättsliga grunder och omständigheter i övrigt samt, i förekommande fall, uppgift om den bevisning som åberopas.
- 41 Om intervenienten däremot har ingett sin ansökan efter fristens utgång har han endast rätt att delta i det muntliga förfarandet och under förutsättning att han har gett in ansökan till förstainstansrätten före inledandet av det muntliga förfarandet. Han skall då tillställas förhandlingsrapporten och han kan på grundval av denna yttra sig muntligen vid förhandlingen.
- 42 Eftersom dessa bestämmelser är tvingande (förstainstansrättens beslut av den 30 maj 2002 i mål T-52/00, *Coe Clerici Logistics mot kommissionen*, REG 2000, s. II-2553, punkterna 24 och 31), kan de inte frångås vare sig av parterna eller av förstainstansrätten.

- 43 I det förevarande fallet publicerades meddelandet om talans väckande den 10 juli 2004 (EUT C 179, s. 18). ECIS interventionsansökan inkom till förstainstansrättens kansli den 17 december 2004. Det står således klart att den har ingetts efter utgången av den sexveckorsfrist som föreskrivs i artikel 115.1 i rättegångsreglerna, efter det att denna frist i enlighet med artikel 102.2 i rättegångsreglerna hade förlängts med tio dagar med hänsyn till avstånd.
- 44 Således kan inte ECIS med framgång göra anspråk på de rättigheter i förfarandet som föreskrivs i artikel 116.6 rättegångsreglerna.
- 45 ECIS anser dock att CCIA:s återkallande av interventionsansökan utgör en oförutsägbar omständighet eller force majeure.
- 46 I artikel 45 andra stycket i domstolens stadga anges att försutten tid inte skall medföra rättsförlust, om vederbörande styrker förekomsten av oförutsebara omständigheter eller force majeure.
- 47 Bestämmelserna om förfarandefrister är föremål för en strikt tillämpning som uppfyller kravet på rättssäkerhet och nödvändigheten av att undvika diskriminering och godtycklig behandling under den rättsliga förvaltningen (domstolens dom av den 12 juli 1984 i mål 209/83, Ferriera Valsabbia mot kommissionen, REG 1984, s. 3089, punkt 14, och domstolens beslut av den 18 januari 2005 i mål C-325/03 P, Zuazaga Meabe mot harmoniseringsbyrån, REG 2005, s. I-403, punkt 16).
- 48 Artikel 45 andra stycket i domstolens stadga, vilken innehåller ett undantag från den ovannämnda principen och således skall tolkas strikt, är tillämplig på tvingande förfarandefrister vars utgång innebär att en fysisk eller juridisk person förlorar den

rätt som personen i fråga dittills har haft att väcka talan (domstolens dom av den 2 mars 1967 i de förenade målen 25/65 och 26/65, Simet m.fl. mot Höga myndigheten, REG 1967, s. 39, s. 52) eller inge en interventionsansökan (beslut fattat den 22 mars 1994 av ordföranden på förstainstansrättens första avdelning i de förenade målen T-244/93 och T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf mot kommissionen, punkterna 18–20, ej publicerad i rättsfallssamlingen).

- 49 I den mån som artikel 45 andra stycket i domstolens stadga också är tillämplig på den sexveckorsfrist som föreskrivs i artikel 115.1 i rättegångsreglerna, och vars utgång inte innebär en förlust av rätten att inge en interventionsansökan utan som i det förevarande fallet en begränsning av intervenientens rättigheter i förfarandet, framgår det av fast rättspraxis att det endast är i särskilda undantagsfall, när oförutsebara omständigheter eller force majeure föreligger, som det är möjligt att avvika från bestämmelserna om förfarandefrister med stöd av denna artikel (domen i det ovannämnda målet Ferriera Valsabbia mot kommissionen, punkt 14, och beslutet i det ovannämnda målet Zuazaga Meabe mot harmoniseringsbyrån, punkt 16).
- 50 Begreppen oförutsägbara omständigheter och force majeure omfattar dels en objektiv del avseende förekomsten av en händelse som är onormal och saknar samband med den berördes vilja, dels en subjektiv del avseende den berördes förpliktelse att skydda sig mot följderna av en sådan händelse genom att vidta lämpliga åtgärder. Framför allt skall den berörde noga övervaka hur förfarandet utvecklar sig och göra nödvändiga ansträngningar (domstolens dom av den 15 december 1994 i mål C-195/91 P, Bayer mot kommissionen, REG 1994, s. I-5619, punkt 32, och beslutet i det ovannämnda målet Zuazaga Meabe mot harmoniseringsbyrån, punkt 25).
- 51 CCIA:s återkallande av interventionsansökan utgör möjligen en händelse som saknar samband med ECIS vilja, trots att, vilket ECIS har medgett, vissa bolag är medlemmar i båda intresseorganisationerna.

- 52 Återkallandet utgör dock inte en onormal händelse. En intervenient har nämligen alltid rätt att återkalla sin interventionsansökan på samma sätt som en sökande alltid har rätt att återkalla sin talan i enlighet med artikel 99 i rättegångsreglerna. En intervenients återkallande av interventionsansökan är således inte i sig något onormalt. Dessutom är det ingen av de faktiska omständigheter som ECIS har åberopat som i det förevarande fallet medför att CCIA:s återkallande av interventionsansökan skall kvalificeras som onormalt. Särskilt i ett fall där en person såsom CCIA i egenskap av berörd tredjeman deltar i ett administrativt förfarande för att övertyga kommissionen om att konkurrensreglerna har överträtts, där kommissionen fattar ett beslut med det innehållet, där den som gjort sig skyldig till överträdelsen yrkar att beslutet skall ogiltigförklaras och där personen i fråga intervenerar i tvisten för att göra gällande sina intressen, kan det inte anses onormalt att denna slutligen beslutar att ändra strategi, lösa meningsskiljaktigheterna med sökanden utom rätta och, om den anser det vara lämpligt, i utbyte mot ekonomisk ersättning.
- 53 ECIS har inte visat, och har för övrigt inte gjort något seriöst försök att visa, att organisationen har uppfyllt sin förpliktelse att skydda sig mot följderna av den ifrågavarande händelsen genom att vidta lämpliga åtgärder.
- 54 Således har ECIS inte visat att det föreligger oförutsägbara omständigheter eller force majeure.
- 55 Slutligen anser ECIS att CCIA:s återkallande av interventionsansökan utgör en särskild omständighet.
- 56 Även om det antas att vissa särskilda omständigheter kan medföra att en intervenient som har ingett sin interventionsansökan efter utgången av den sexveckorsfrist som föreskrivs i artikel 115.1 i rättegångsreglerna tillerkänns andra

rättigheter i förfarandet än dem som han har enligt artikel 116.6 i rättegångsreglerna, erinrar förstainstansrätten om att de faktiska omständigheter som ECIS har åberopat inte medför att CCIA:s återkallande av interventionsansökan kan anses vara vare sig en onormal eller särskild omständighet.

57 Av det ovan anförda följer att ECIS rättigheter är de som anges i artikel 116.6 i rättegångsreglerna.

58 I den mån den ansökan om att få delta i det skriftliga förfarandet som har ingetts av ECIS inte skall tolkas som ett anspråk på en rätt utan som ett uttryck för att organisationen står till förfogande för det fall förstainstansrätten genom en åtgärd för processledning vill anmoda den att uttala sig skriftligen med stöd av artikel 64.3 b i rättegångsreglerna, påpekar förstainstansrätten att det ankommer på förstainstansrättens fjärde avdelning att när det tillfället kommer bedöma huruvida en sådan åtgärd är nödvändig.

Rättegångskostnader

59 I artikel 87.1 i rättegångsreglerna föreskrivs att beslut om kostnader skall meddelas i den slutliga domen eller i det beslut genom vilket förfarandet avslutas.

60 Beslut om rättegångskostnader kommer således att meddelas senare.

På dessa grunder meddelar

ORDFÖRANDEN PÅ FÖRSTAINSTANSRÄTTENS FJÄRDE AVDELNING

följande beslut:

- 1) **European Committee for Interoperable Systems tillåts intervensera i mål T-201/04 till stöd för kommissionens yrkanden.**
- 2) **European Committee for Interoperable Systems kan yttra sig muntligen vid förhandlingen på grundval av den förhandlingsrapport som organisationen skall tillställas.**
- 3) **Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.**

Luxemburg den 28 april 2005.

H. Jung

Justitiesekreterare

H. Legal

Ordförande